

kibbe furmastus mitte temmast lahfund, olgo kūl, et jubba wiis aastat mōda, mil se rist temma peāle olli langenud. Nūud haffas weel uus kibbe murre temma peāle kippuma: nággi selgeste ette, et ei saaks milgi wižil ennesele sedda joudo, omma tūtrefest eddespiddi aufaste üllesfaswatama. Se keik lühendas temma ello páivi. Ta langes haige wodi peāle, ja peagi olli armeto pisso-fenne Ewa emmast ja issast ilma, ning kui úsna waene-laps mahha já nud. Temma peāle se on fa, et sellefammas juttustaminne omma peālefirjaga náitab.

Seelle surnud mehhe wöllausfujad tullid nūud kollo, ja fest et nemmad ei ühtegi märrandusse asjo sedlt maiaast ette ei leidnud, sai maia isse árramudud. Se mis fest tulli, ei teinud weel mitte wöllad tassa. Waese-lapse jäggo olli Jummala arm ja halleda süddamega innimeste abbi. — Innimeste abbi sai Ewa eši otsa fátte, ja sedda ni táieste, et olli nago kättega katsta, et se abbi otse Jummala kääst tulli. Seal

fúllas ellas úks ðige, aus ja lahke melega mõlder omma wagga ja iggapidd: kõlbusisse naesega, kelle pari rahwaga önnis Niglas olli süddameslikko sõbrusse sees ella-nud. Nemmad ollid needfammad, kes Jum-mala kohhal sel waese-lapsele Jummala armo abbi saatsid. Nemmad wötsid Ervat omma maiase ülles ja piddasid tedda nenda kui olleks nende lihhane laps olnud. — Nei isse olli úks ainus laps, Peter nimmi, úks hea pois, kes kaks aastat wannem olli Ewast. Temma mängis teisega lahfel wiſil, jooksis temmaga keik illusad kohhad seal ümberkaudo läbbi, náitis temmale ommad tuikessed ja siñno pessad, mis wágga pallus hoida, et emma ei saaks árrapelletud, egga piisukestele muud wigga ei sünniks, fest poisi vehme süddamega emma olli tedda öppetanud, ka lojuste ja metsa ellajatte peāle hallastada.

Paar aasta párrast said mollemad lapsed ühte koli pandud. Peter otis iggal hommikul senni Ewa walmis olli fáimas. Sel aial